



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 506

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 mai 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 654 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397 raportat la art. 249, 250 și 250 ¹ din Codul de procedură penală	2–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
555. — Hotărâre privind modificarea descrierii tehnice a unor bunuri imobile și trecerea unor active corporale, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, valorificării sau casării, după caz, și pentru actualizarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	7–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.121. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător	10–14
1.176. — Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construirea unei noi linii electrice aeriene (LEA) de 400 kV simplu circuit (s.c.) Gădălin—Suceava, inclusiv interconectarea la SEN”	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 654

din 28 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397 raportat la art. 249, 250 și 250¹ din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249, 250 și 250¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Monica Cupețiu și Paula-Monica Cupețiu în Dosarul nr. 3.370/97/2013/a22 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 715D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ din Codul de procedură penală, respectiv de respingere, ca neîntemeiată, a dispozițiilor art. 249, 250 și 397 din același act normativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 45 din 29 mai 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.370/97/2013/a22, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249, 250 și 250¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Monica Cupețiu și Paula-Monica Cupețiu cu ocazia soluționării contestațiilor formulate împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă contestația formulată de către una dintre autoare împotriva măsurii sechestrului asigurător dispus prin ordonanță a procurorului cu privire la mai multe imobile.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia susțin, în esență, că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu reglementează posibilitatea de a solicita instanței de judecată ridicarea măsurilor asigurătorii în cursul procesului penal și nici o eventuală cale de atac împotriva unei hotărâri prin care instanța analizează o astfel de cerere de ridicare a măsurilor asigurătorii.

6. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că poate exista un fundament pentru critica de neconstituționalitate formulată, câtă vreme dispozițiile a căror constituționalitate este contestată vizează drepturile și interesele unei persoane interesate și produc efecte asupra situației autoarelor excepției, care, neavând vreo calitate în cadrul procesului penal, invocă dreptul la proprietate asupra unor bunuri supuse măsurii

sechestrului asigurător dispus încă din cursul urmăririi penale, prin ordonanțe ale procurorului, în vederea recuperării pentru repararea pagubei, dar și în vederea confiscării, existând indicii că provin din infracțiunile de evaziune fiscală și delapidare, reținute ca fiind săvârșite de alte persoane ce dețin calitatea de inculpați, autoarele excepției neavând calitatea de inculpate ori părți responsabile civilmente, astfel că eventuala admitere a excepției în sensul dorit de persoanele interesate ce reclamă un drept de proprietate le-ar profita pe deplin, având ca efect eventuala posibilitate de a formula cerere de ridicare a sechestrului asigurător în orice etapă a procesului penal și indiferent de momentul procesual, cu posibilitatea înlăturării/ridicării măsurii sechestrului asupra bunurilor al căror drept de proprietate îl reclamă. Reține că măsurile asigurătorii sunt măsuri procesuale cu caracter real ce au ca efect indisponibilizarea unor bunuri mobile și imobile asupra cărora proprietarul pierde dreptul de a le înstrăina sau de a le greva de sarcini, măsura afectând, așadar, atributul dispoziției juridice și materiale pe întreaga durată a procesului penal până la soluționarea definitivă a cauzei și, întrucât dreptul la un proces echitabil poate fi privit în legătură cu încălcarea/negarea unor garanții procesuale privind drepturi cu caracter civil, respectiv dreptul de proprietate privată, apreciază că excepția vizează crearea unei proceduri în materie care să respecte cerințele de echitate instituite de art. 21 alin. (3) din Constituție, ce trebuie aplicată nu numai în fazele premergătoare judecării, ci și în fazele ulterioare, în beneficiul persoanelor care invocă faptul că dreptul de proprietate le-a fost afectat prin măsuri procesuale restrictive, în vederea protejării și garantării dreptului de proprietate privată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 249, 250 și 250¹ din Codul de procedură penală. În notele scrise depuse la dosar, autoarele formulează critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 397 raportat la art. 249, 250 și 250¹ din Codul de procedură penală. Astfel, ținând cont că în determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate

instanța de control constituțional are în vedere „voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate”, cu privire la care a statuat în jurisprudența sa, cu valoare de principiu (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, paragraful 45, Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, sau Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1006 din 18 decembrie 2006), Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 397 raportat la art. 249, 250 și 250¹ din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate și completate anterior prezentei sesizări, care au următorul cuprins:

— Art. 249: „Condițiile generale de luare a măsurilor asigurătorii

(1) Procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, poate lua măsuri asigurătorii, prin ordonanță sau, după caz, prin încheiere motivată, pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiune.

(2) Măsurile asigurătorii constau în indisponibilizarea unor bunuri mobile sau imobile, prin instituirea unui sechestrul asupra acestora.

(3) Măsurile asigurătorii pentru garantarea executării pedepsei amenzii se pot lua numai asupra bunurilor suspectului sau inculpatului.

(4) Măsurile asigurătorii în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate.

(5) Măsurile asigurătorii în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora.

(6) Măsurile asigurătorii prevăzute la alin. (5) se pot lua, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară și al judecății, și la cererea părții civile. Măsurile asigurătorii luate din oficiu de către organele judiciare prevăzute la alin. (1) pot folosi și părții civile.

(7) Măsurile asigurătorii luate în condițiile alin. (1) sunt obligatorii în cazul în care persoana vătămată este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă.

(8) Nu pot fi sechestrate bunuri care aparțin unei autorități sau instituții publice ori unei alte persoane de drept public și nici bunurile exceptate de lege.”;

— Art. 250: „Contestarea măsurilor asigurătorii

(1) Împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de aducere la îndeplinire a acesteia suspectul ori inculpatul sau orice altă persoană interesată poate face contestație, în termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

(2) Contestația nu este suspensivă de executare.

(3) Procurorul înaintează judecătorului de drepturi și libertăți dosarul cauzei, în termen de 24 de ore de la solicitarea dosarului de către acesta.

(4) Soluționarea contestației se face în camera de consiliu, cu citarea celui care a făcut contestația și a persoanelor

interesate, prin încheiere motivată, care este definitivă. Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Dosarul cauzei se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la soluționarea contestației.

(5¹) Dacă, până la soluționarea contestației formulate conform alin. (1), a fost sesizată instanța prin rechizitoriul, contestația se înaintează, spre competență soluționare, judecătorului de cameră preliminară. Dispozițiile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii luate de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată, procurorul, suspectul ori inculpatul sau orice altă persoană interesată poate face contestație la acest judecător ori la această instanță, în termen de 3 zile de la data punerii în executare a măsurii.

(7) Contestația nu suspendă executarea și se soluționează, în ședință publică, prin încheiere motivată, cu citarea părților, în termen de 5 zile de la înregistrarea acesteia. Participarea procurorului este obligatorie.

(8) După rămânerea definitivă a hotărârii, se poate face contestație potrivit legii civile numai asupra modului de aducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii.

(9) Întocmirea minutei este obligatorie.”;

— Art. 250¹: „Contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecății

(1) Împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri asigurătorii de către judecătorul de cameră preliminară, de instanța de judecată sau de instanța de apel, inculpatul, procurorul sau orice altă persoană interesată poate face contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune, după caz, la judecătorul de cameră preliminară, instanța de judecată sau instanța de apel care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, după caz, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, respectiv instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.

(2) Contestația împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară de la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție a luat o măsură asigurătorie se soluționează de un complet format din 2 judecători de cameră preliminară, iar contestația împotriva încheierii prin care Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în primă instanță sau în apel, a luat o măsură asigurătorie se soluționează de Completul de 5 judecători.

(3) Contestația formulată potrivit alin. (1) nu este suspensivă de executare. Contestația se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare, în ședință publică, cu participarea procurorului și cu citarea inculpatului și a părților interesate care au formulat-o. Prevederile art. 425¹ și următoarele se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 397: „Rezolvarea acțiunii civile

(1) Instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile.

(2) În cazul când admite acțiunea civilă, instanța examinează, potrivit art. 249—254, necesitatea luării măsurilor asigurătorii privind reparațiile civile, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior.

(3) De asemenea, instanța se pronunță prin hotărâre și asupra restituirii lucrurilor și restabilirii situației anterioare, potrivit dispozițiilor art. 255 și 256.

(4) Dispozițiile din hotărâre privind luarea măsurilor asigurătorii și restituirea lucrurilor sunt executorii.

(5) În cazul în care, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (5), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, măsurile asigurătorii se mențin. Aceste măsuri încetează de drept dacă persoana

vătămată nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

(6) În cazul în care, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecării, față de inculpat s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune sau s-a dispus înlocuirea unei alte măsuri preventive cu măsura preventivă a controlului judiciar pe cauțiune și este admisă acțiunea civilă, instanța dispune plata din cauțiune a despăgubirilor acordate pentru repararea pagubelor cauzate de infracțiune, potrivit dispozițiilor art. 217.”

11. Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că sunt încălcate atât dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate, ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, cât și prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în cauză, măsura asigurătorie a sechestrului a fost dispusă, prin ordonanță, de procuror. Prin urmare, Curtea constată că normele procesual penale ale art. 250¹, care reglementează contestarea măsurilor asigurătorii dispuse în cursul judecării, precum și ale art. 397 privind rezolvarea acțiunii civile nu au legătură cu soluționarea cauzei. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei”. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ și 397 din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

13. Cât privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 249 și 250 din Codul de procedură penală, în raport cu criticile formulate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, paragrafele 14—16, a reținut că măsurile asigurătorii sunt măsuri procesuale cu caracter real ce au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile care aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente sau altor persoane, prin instituirea unui sechestrului asupra acestora în vederea confiscării speciale sau a confiscării extinse, executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori acoperirii despăgubirilor civile. Aceste măsuri au caracter provizoriu, având rolul de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Măsurile asigurătorii se dispun de procuror, în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la cererea părții civile, prin ordonanță motivată, de judecătorul de cameră preliminară sau de instanța de judecată în timpul procesului penal, la sesizarea procurorului, a părții civile sau din oficiu, prin încheiere motivată, producându-și efectele de la momentul dispunerii până la momentul pronunțării hotărârii definitive în dosarul penal. Curtea a reținut, totodată, că măsurile asigurătorii, indiferent de organul judiciar care le instituie, trebuie motivate, fiind necesar să se arate, în cuprinsul actului prin care se dispun (ordonanță sau încheiere), îndeplinirea condițiilor legale privind necesitatea dispunerii

măsurilor și, de asemenea, întinderea prejudiciului sau a valorii necesare pentru care se solicită sechestrul și valoarea care urmează să fie garantată în acest fel.

14. De asemenea, examinând susținerile potrivit cărora măsura asigurătorie este menținută până la rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate în dosarul penal, ca durată procedura putând depăși un „termen rezonabil”, și, totodată, luarea unei asemenea măsuri îngrădește dreptul de proprietate pe o perioadă nelimitată și fără a avea posibilitatea de revenire asupra acestei dispoziții, Curtea a reamintit, la paragrafele 29—33 ale aceleiași decizii, că măsurile asigurătorii sunt măsuri procesuale provizorii, cu caracter real, care au ca efect indisponibilizarea bunurilor mobile și imobile care aparțin suspectului, inculpatului, părții responsabile civilmente ori altei persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile (acestea din urmă în ipoteza confiscării), prin instituirea unui sechestrului. Ca efect al instituirii sechestrului, proprietarul acestor bunuri pierde dreptul de a le înstrăina sau de a le greva de sarcini, măsura afectând, așadar, atributul dispoziției juridice și materiale, pe întreaga durată a procesului penal, până la soluționarea definitivă a cauzei. Totodată, Curtea a reținut că sechestrul asigurător poate afecta și atributele de *usus* și *fructus*, atunci când bunurile sechestrate trebuie ridicate în mod obligatoriu și predate pentru păstrare unor instituții de specialitate [art. 252 alin. (2), (3), (4) și (5) din Codul de procedură penală] ori atunci când au fost puse sub sigiliu și se desemnează un custode [art. 252 alin. (9) din același cod]. Așadar, interzicerea până la soluționarea definitivă a cauzei a transferului, distrugerii, transformării, înstrăinării, deplasării bunurilor asupra cărora s-a instituit sechestrul, asumarea temporară a custodiei sau a controlului asupra acestor bunuri afectează dreptul de proprietate nu numai al suspectului, inculpatului ori persoanei responsabile civilmente, ci și al terților proprietari ai acestor bunuri și care nu au calitate de parte în procesul penal. Curtea a reținut că dreptul de proprietate este un drept fundamental, garantat prin Constituție, conținutul și limitele acestuia fiind stabilite prin lege. Așadar, dreptul de proprietate nu este un drept absolut prin natura lui, putând fi supus unor limitări rezonabile, iar pentru a constata restrângerea în mod nepermis a exercițiului acestui drept, este necesar să se analizeze dacă această restrângere este conformă cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală. Din analiza dispozițiilor constituționale ale art. 53, Curtea a reținut condițiile care trebuie îndeplinite pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, respectiv: domeniul să vizeze doar drepturile fundamentale, și nu orice drepturi subiective de natură legală sau convențională; restrângerea exercițiului acestor drepturi să poată fi înfăptuită numai prin lege; restrângerea să poată opera numai dacă se impune și doar dacă este necesară într-o societate democratică; restrângerea să poată opera numai în una dintre ipotezele limitativ enumerate de art. 53 din Constituție; restrângerea să fie proporțională cu cauza; restrângerea să fie nediscriminatorie; restrângerea să nu afecteze substanța dreptului. Raportând condițiile arătate la cauză, Curtea a constatat că ingerința generată prin dispunerea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile vizează drepturi fundamentale, respectiv dreptul de proprietate, este reglementată prin lege, respectiv art. 249 și următoarele din Codul de procedură penală, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul procesului penal, se impune, fiind adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, este nediscriminatorie și este necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept. Totodată, Curtea a constatat că ingerința analizată este proporțională cu cauza care a determinat-o, de vreme ce măsurile asigurătorii au caracter

provizoriu, întrucât acestea se dispun pe durata procesului penal, iar Curtea, analizând principiul proporționalității, în jurisprudența sa constantă, a reținut că acesta presupune caracterul excepțional al restrângerilor exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale, ceea ce implică, în mod necesar, și caracterul lor temporar.

15. În mod similar, Curtea a analizat critica potrivit căreia dispozițiile procesual penale ale art. 250 alin. (1) lipsesc persoana față de care s-a dispus instituirea unei măsuri asigurătorii de posibilitatea de a solicita, pe parcursul procesului penal, modificarea sau chiar ridicarea respectivei măsuri, din motive survenite ulterior luării acesteia, fiindu-i astfel încălcat, printre altele, dreptul de acces la justiție. Față de motivele de neconstituționalitate astfel formulate, Curtea a reținut, în Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 8 aprilie 2016, paragrafele 33—40, că normele procesual penale în materia măsurilor asigurătorii înființate de organele penale — cu privire la cazul particular al desființării (ridicării/încetării) măsurilor asigurătorii — se completează cu dispozițiile procesual civile, în temeiul art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispozițiile procesual civile constituind izvor de drept procesual penal în măsura în care Codul de procedură penală nu cuprinde dispoziții contrare. Curtea a observat că măsurile asigurătorii în materie civilă sunt reglementate în cartea a VI-a din Codul de procedură civilă, titlul IV — „Măsuri asigurătorii și provizorii”, capitolul I — „Sechestrul asigurător”, secțiunea 1 — „Dispoziții generale”, art. 952—959, secțiunea a 2-a — „Dispoziții speciale privind sechestrul asigurător al navelor civile”, art. 960—969, capitolul II — „Poprirea asigurătorie”, art. 970 și 971. Curtea a constatat că normele procesual civile, spre deosebire de normele procesual penale în materia măsurilor asigurătorii, reglementează atât desființarea de drept a sechestrului asigurător [art. 955 din Codul de procedură civilă, în caz de nedepunere a cauțiunii în ipotezele reglementate de art. 953 alin. (1) și (3) din același cod], cât și instituția ridicării sechestrului asigurător — art. 957 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Așadar, potrivit art. 957 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „dacă debitorul va da, în toate cazurile, o garanție îndestulătoare, instanța va putea ridica, la cererea debitorului, sechestrul asigurător”. În aceste condiții, Curtea a reținut că legea procesual civilă reglementează pentru debitor un remediu eficient pentru ridicarea măsurii sechestrului asigurător, și anume în cazul în care dă o garanție — reală sau personală — îndestulătoare. Așa încât, dacă se va constitui la dispoziția creditorului o asemenea garanție, debitorul este îndreptățit să formuleze o cerere prin care să solicite ridicarea sechestrului, astfel încât bunurile sale vor fi scoase de sub măsura indisponibilizării. Cât privește poprirea asigurătorie, potrivit art. 971 alin. (1) din Codul de procedură civilă, soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954—959 din același cod, care se aplică în mod corespunzător, așa încât condițiile înființării popririi asigurătorii, ca și cele privind ridicarea acesteia sunt cele prevăzute la sechestrul asigurător, anterior menționate. Curtea a reținut, totodată, că normele procesual civile reglementează un alt mijloc legal prin care debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii, împiedicând valorificarea bunurilor la care acestea se referă, și anume „depunerea cu afecțaiune specială”. Potrivit art. 721 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „până la adjudecarea bunurilor scoase la vânzare silită, debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare, consemnând la unitatea prevăzută de lege, la dispoziția executorului judecătoresc, întreaga valoare a creanței, cu toate accesoriile și cheltuielile de executare, și depunând dovada de consemnare la executorul judecătoresc”. Așadar, prin efectuarea depunerii cu afecțaiune specială, măsurile asigurătorii instituite încetează.

De asemenea, Codul de procedură civilă reglementează, în cuprinsul art. 751, situațiile în care debitorul are posibilitatea fie de a opri executarea silită prin împiedicarea aplicării sechestrului, fie de a obține ridicarea sechestrului în cazul în care a fost deja instituit. Cele două cazuri de împiedicare/ridicare a sechestrului prevăzute de art. 751 din Codul de procedură civilă sunt următoarele: a) debitorul plătește creanța, inclusiv accesoriile și cheltuielile de executare, în mâinile creditorului sau reprezentantului său având procură specială; b) debitorul face depunerea cu afecțaiune specială prevăzută la art. 721 alin. (1) din Codul de procedură civilă și predă executorului recipisa de consemnare.

16. În mod similar, în cazul popririi, art. 784 alin. (6) din Codul de procedură civilă reglementează situația în care măsura indisponibilizării sumelor de bani sau a bunurilor mobile corporale poprite poate înceta, respectiv în cazul în care debitorul consemnează, cu afecțaiune specială, toate sumele pentru acoperirea cărora a fost înființată poprirea, la dispoziția executorului judecătoresc, în condițiile prevăzute la art. 721 din Codul de procedură civilă. În acest caz, debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care îl va înștiința de îndată pe terțul poprit, care devine astfel obligat să deblocheze conturile debitorului sau bunurile mobile corporale ale acestuia. Practic, pentru ca debitorul să evite o pagubă în patrimoniul său, legiuitorul i-a recunoscut posibilitatea de a consemna cu afecțaiune specială întreaga valoare a creanței la dispoziția executorului, înmânându-i acestuia dovada consemnării.

17. Așadar, normele procesual civile precitate reglementează cu privire la desființarea măsurilor asigurătorii, la cerere, în ipotezele în care debitorul dă o garanție — reală sau personală — îndestulătoare, face depunerea cu afecțaiune specială ori plătește creanța, inclusiv accesoriile, așa încât Curtea a constatat că, în măsura în care acestea se aplică în materie penală, suspectul/inculpatul față de care s-a dispus instituirea unei măsuri asigurătorii poate solicita, pe parcursul procesului penal, desființarea (ridicarea/încetarea) respectivei măsuri, dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare fiind astfel garantate.

18. De altfel, Curtea a constatat, în Decizia nr. 320 din 17 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 18 august 2016, paragrafele 20—24, următoarele cazuri de instituire obligatorie a sechestrului asigurător: la art. 11 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care prevede obligativitatea luării măsurilor asigurătorii în situația săvârșirii unei infracțiuni prevăzute de această lege (în prezenta cauză, s-a dispus aplicarea sechestrului asigurător în vederea reparării pagubei produse din infracțiunile de evaziune fiscală și delapidare, dar și în vederea confiscării, existând indicii că provin din infracțiune, asupra următoarelor bunuri mobile și imobile aparținând uneia dintre autoarele excepției); și la art. 20 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Analizând obiectul legilor anterior enumerate, precum și particularitățile infracțiunilor în cazul cărora este prevăzută excepția luării obligatorii a măsurilor asigurătorii, Curtea a reținut că reglementarea acestor excepții a fost determinată, în mod special, de importanța relațiilor sociale ocrotite prin acestea, de caracteristicile elementelor constitutive ale laturii obiective a acestor infracțiuni și de pericolul social crescut al faptelor incriminate. Referitor la dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005, Curtea a reținut că acestea obligă organele judiciare la luarea măsurilor asigurătorii în cazul unor infracțiuni ce au un obiect material care poate atinge valori foarte mari și al căror pericol social este, de

asemenea, foarte ridicat. Așa fiind, și prejudiciile provocate prin săvârșirea infracțiunilor constau în sume însemnate de bani. În aceste condiții, textul criticat asigură posibilitatea acoperirii parțiale sau totale a pagubelor provocate, caracterul obligatoriu al măsurilor asigurătorii având rolul de a împiedica sustragerea, ascunderea sau înstrăinarea bunurilor ce constituie obiectul lor. Așa fiind, Curtea a constatat că, prin prisma particularităților infracțiunilor reglementate prin Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, obligativitatea instituirii măsurilor asigurătorii apare ca fiind justificată. Cu privire la pretinsa încălcare, prin dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005, a accesului liber la justiție, Curtea a constatat că dreptul fundamental prevăzut la art. 21 din Constituție semnifică posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin normele de procedură penală, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Or, simpla instituire a măsurilor asigurătorii, conform art. 11 din Legea nr. 241/2005, nu este de natură să înlăture aceste garanții procesuale, așa încât nu poate fi reținută restrângerea sau încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 21 din Constituție. De altfel, prin Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, mai sus citată, paragraful 30, Curtea a observat că indisponibilizarea bunurilor prin luarea măsurilor asigurătorii nu are în vedere drepturi în materie penală în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială.

19. Totodată, cât privește susținerea potrivit căreia normele procesual penale criticate trebuie să reglementeze o eventuală cale de atac împotriva unei hotărâri prin care instanța de judecată analizează o cerere de ridicare a măsurilor asigurătorii, Curtea reține că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi

care să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind, în art. 129, că acestea se exercită „în condițiile legii” (în acest sens este Decizia nr. 659 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 16 decembrie 2014). Împrejurarea că împotriva unei hotărâri prin care instanța de judecată soluționează o cerere de ridicare a măsurilor asigurătorii nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar dispozițiile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin decizia mai sus menționată, Curtea Constituțională a observat că instanța europeană a stabilit că măsura sechestrului asigurător nu intră sub incidența prevederilor convenționale menționate. Aceasta vizează, în principal, garantarea executării unei eventuale creanțe ce va fi recunoscută în favoarea unor terți lezați prin infracțiunea ce constituie obiectul judecății. Instanța europeană a statuat că luarea, de sine stătător, a măsurii asigurătorii nu avea niciun impact asupra cazierului reclamantului. În aceste circumstanțe, instanța europeană a considerat că măsura nu poate fi privită ca o „acuzatie în materie penală” adusă reclamantului în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenție (Decizia privind admisibilitatea din 18 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Dogmoch împotriva Germaniei*).

20. Întrucât nu au apărut elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250¹ și 397 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Monica Cupețiu și Paula-Monica Cupețiu în Dosarul nr. 3.370/97/2013/a22 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 249 și 250 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea descrierii tehnice a unor bunuri imobile și trecerea unor active corporale, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, valorificării sau casării, după caz, și pentru actualizarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere dispozițiile art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, precum și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și al art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea descrierii tehnice a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, ca urmare a executării lucrărilor de cadastru sistematic, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă trecerea unor active corporale, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Trecerea în domeniul privat al statului a activelor corporale prevăzute la art. 2 se face în vederea scoaterii din funcțiune, valorificării sau casării, după caz, în condițiile legii.

Art. 4. — Administrația Națională „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, iar Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, la care se modifică descrierea tehnică ca urmare a executării lucrărilor de cadastru sistematic

1.	Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor				
2.	Ordonator secundar de credite	24326056	Administrația Națională „Apele Române”				
3.	Ordonator terțiar de credite	23706189	Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița				
Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
1	65036	8.28.01	Canton 1 Latinu — Vădeni B.H. Siret	Suprafață teren = 6.177 mp; suprafață construită = C1-anexă = 64 mp, C2-anexă = 53 mp, C3-anexă = 64 mp, C4-anexă = 51 mp; suprafață desfășurată = C1-anexă = 64 mp, C2-anexă = 53 mp, C3-anexă = 64 mp, C4-anexă = 51 mp; tip clădire = P; CF = 78492, UAT Vădeni	Tara: România; județul: Brăila; comuna Vădeni	1998	30.063
2	65055	8.28.01	Canton 2 Latinu — Vădeni, B.H. Siret	Suprafață teren = 1.647 mp; suprafață construită = C1-locuință = 58 mp, C2-anexă = 67 mp, C3-anexă = 20 mp, C4-anexă = 3 mp, C5-anexă = 41 mp; suprafață desfășurată = C1-locuință = 58 mp, C2-anexă = 67 mp, C3-anexă = 20 mp, C4-anexă = 3 mp, C5-anexă = 41 mp; tip clădire = P; CF = 77652, UAT Vădeni	Tara: România; județul: Brăila; comuna Vădeni	1998	18.041
3	65062	8.28.01	Canton 5 Nămoloasa — Măxineni B.H. Siret	Suprafață teren = 5.110 mp; suprafață construită = C1-casă_de_locuit = 106 mp, C2-anexă = 86 mp, C3-anexă = 37 mp, C4-anexă = 23 mp; suprafață desfășurată = C1-casă_de_locuit = 106 mp, C2-anexă = 86 mp, C3-anexă = 37 mp, C4-anexă = 23 mp; tip clădire = P; CF = 81494, UAT Măxineni	Tara: România; județul: Brăila; comuna Măxineni	1998	5.029
TOTAL							53.133

DATELE DE IDENTIFICARE

ale activelor corporale aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, valorificării sau casării, după caz, în condițiile legii

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil conform anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006	Locul unde este situat bunul imobil conform anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006	Descrierea tehnică a bunului imobil conform anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006	Activile corporale care trec în domeniul privat al statului	Valoarea activelor corporale care trec în domeniul privat al statului (lei)
1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)							
2. Ordonator secundar de credite							
3. Ordonator terțiar de credite							
1	65036 parțial	8.28.01	Canton I Latinu — Vădeni B.H. Siret	Tara: România; județul: Brăila; comuna Vădeni	Suprafață teren = 6.177 mp; suprafață construită = C1-anexă = 64 mp, C2-anexă = 53 mp, C3-anexă = 64 mp, C4-anexă = 51 mp; suprafață desfășurată = C1-anexă = 64 mp, C2-anexă = 53 mp, C3-anexă = 64 mp, C4-anexă = 51 mp; tip clădire = P; CF = 78492, UAT Vădeni	Suprafață construită: C2-anexă = 53 mp, suprafață desfășurată: C2-anexă = 53 mp, CF = 78492, UAT Vădeni	6
2	65040 parțial	8.28.01	Canton Budești	Tara: România; județul: Călărași; orașul Budești; Str. Gării, nr.: —; Călărași UAT Budești	Suprafață teren = 3.931 mp; suprafață construită = S_C1-canton = 51 mp, S_C2-anexă = 18 mp, S_C3-anexă = 13 mp; suprafață desfășurată = S_C1-canton = 51 mp, S_C2-anexă = 18 mp, S_C3-anexă = 13 mp; tip clădire = P, CF = 20582, UAT Budești	Suprafață construită = S_C1-canton = 51 mp, S_C2-anexă = 18 mp, S_C3-anexă = 13 mp; suprafață desfășurată = S_C1-canton = 51 mp, S_C2-anexă = 18 mp, S_C3-anexă = 13 mp; tip clădire = P; CF = 20582, UAT Budești	47.827
3	65055 parțial	8.28.01	Canton 2 Latinu — Vădeni, B.H. Siret	Tara: România; județul: Brăila; comuna Vădeni;	Suprafață teren = 1.647 mp; suprafață construită = C1-locuință = 58 mp, C2-anexă = 67 mp, C3-anexă = 20 mp, C4-anexă = 3 mp, C5-anexă = 41 mp; suprafață desfășurată = C1-locuință = 58 mp, C2-anexă = 67 mp, C3-anexă = 20 mp, C4-anexă = 3 mp, C5-anexă = 41 mp; tip clădire = P; CF = 77652, UAT Vădeni	Suprafață construită: C1-canton = 58 mp, suprafață desfășurată: C1-canton = 58 mp, CF = 77652, UAT Vădeni	11.022
4	65062 parțial	8.28.01	Canton 5 Nămolosa — Măxineni B.H. Siret	Tara: România; județul: Brăila; comuna Măxineni	Suprafață teren = 5.110 mp; suprafață construită = C1-casă de locuit = 106 mp, C2-anexă = 86 mp, C3-anexă = 37 mp, C4-anexă = 23 mp; suprafață desfășurată = C1-casă de locuit = 106 mp, C2-anexă = 86 mp, C3-anexă = 37 mp, C4-anexă = 23 mp; tip clădire = P; CF = 81494, UAT Măxineni	Suprafață construită: C3-anexă = 37 mp, suprafață desfășurată: C3-anexă = 37 mp, CF = 81494, UAT Măxineni	1
5	151333 parțial	8.28.01	Ciădire Canton 7 și terenul aferent — utilitate publică	Tara: România; județul: Călărași; comuna Jegălia	Suprafață teren = 4.161 mp; suprafață construită = C1-canton = 58 mp, C2-magazie = 57 mp, C3-magazie = 48 mp; tip clădire = P; CF = 22885, UAT Jegălia	Suprafață construită = C1-canton = 58 mp, C2-magazie = 57 mp, C3-magazie = 48 mp; tip clădire = P; CF = 22885, UAT Jegălia	16.406
TOTAL							75.262

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale evaluare impact, controlul poluării și schimbări climatice nr. DGEICPSC/125.818 din 14.05.2024,

ținând seama de prevederile art. 7 lit. r), art. 8 lit. i) și ale art. 42 lit. b) din Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 29 alin. (2) din Metodologia de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt și a planurilor de menținere a calității aerului, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2015,

în temeiul art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă lista cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de gestionare I a ariilor din zone și aglomerări, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă lista cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de gestionare II a ariilor din zone și aglomerări, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa nr. 1 elaborează plan de calitate a aerului sau, după caz, plan integrat de calitate a aerului, iar unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa nr. 2 elaborează plan de menținere a calității aerului.

Art. 4. — Încadrarea în regimul de gestionare I sau II a ariilor din zone și aglomerări s-a realizat luând în considerare atât încadrarea anterioară în regimuri de gestionare, cât și rezultatele obținute în urma evaluării calității aerului la nivel național, care a utilizat măsurări în puncte fixe, realizate în anul

2023, cu ajutorul stațiilor de măsurare care fac parte din Rețeaua națională de monitorizare a calității aerului.

Art. 5. — Măsurile din planurile/planurile integrate de calitate și de menținere a calității aerului demarate ca urmare a încadrării anterioare în regimuri de gestionare se implementează pe toată perioada pentru care au fost asumate.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.952/2023 privind aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa nr. 2 din Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 26 iulie 2023.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

LISTA
cu unitățile administrativ-teritoriale întocmită în urma încadrării în regimul de gestionare I a ariilor din zone și aglomerări

Aglomerare/Zona	Poluanți				Responsabil elaborare plan/plan integrat de calitate a aerului
	Dioxid de azot și oxizi de azot (NO ₂ /NO _x)	Particule în suspensie (PM ₁₀)	Particule în suspensie (PM _{2,5})	Benzen (C ₆ H ₆)	
Municipiul București	✓	✓	✓		Primarul general al municipiului
Municipiul Brașov	✓				Primarul municipiului
Municipiul Constanța	✓	✓			Primarul municipiului
Municipiul Cluj-Napoca	✓	✓			Primarul municipiului
Municipiul Craiova	✓	✓			Primarul municipiului
Municipiul Iași	✓	✓	✓		Primarul municipiului
Municipiul Pitești		✓			Primarul municipiului
Municipiul Ploiești	✓	✓		✓	Comisia tehnică coordonată de consiliul județean
Municipiul Timișoara	✓	✓			Primarul municipiului
Comuna Brazi, județul Prahova	✓			✓	Consiliul Județean
Municipiul Deva, județul Hunedoara	✓				Primarul municipiului
Municipiul Sebeș, județul Alba		✓			Primarul municipiului
Municipiul Suceava, județul Suceava		✓			Primarul municipiului
Municipiul Târgu Mureș, județul Mureș		✓			Primarul municipiului
Orașul Rovinari, județul Gorj		✓			Primarul orașului
Orașul Buftea, județul Ilfov		✓			Primarul orașului
Orașul Voluntari, județul Ilfov		✓			Primarul orașului
Comuna Glina, județul Ilfov		✓			Primarul comunei
Comuna Holboca, comuna Ungheni, județul Iași		✓			Comisia tehnică coordonată de consiliul județean

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții****„Construirea unei noi linii electrice aeriene (LEA) de 400 kV simplu circuit (s.c.) Gădălin—Suceava, inclusiv interconectarea la SEN”**

Având în vedere:

— art. 2 alin. (3) lit. d¹) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și art. 4 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Decizia Directoratului Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. nr. 238 din 25.03.2024 de aprobare a devizului general, actualizat, al obiectivului de investiții „Construirea unei noi linii electrice aeriene (LEA) de 400 kV simplu circuit (s.c.) Gădălin—Suceava, inclusiv interconectarea la SEN”;

— Decizia Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 1.947 din 2.11.2022 de aprobare a Planului de dezvoltare a rețelei electrice de transport pentru perioada 2022—2031, în care este prevăzut și proiectul „Construirea unei noi linii electrice aeriene (LEA) de 400 kV simplu circuit (s.c.) Gădălin—Suceava, inclusiv interconectarea la SEN”,

luând în considerare Referatul nr. 282.431 din 22.04.2024, aprobat de către conducerea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 38¹ alin. (5)—(7) și art. 42 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 864/2023 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului,

ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construirea unei noi linii electrice aeriene (LEA) de 400 kV simplu circuit (s.c.) Gădălin—Suceava, inclusiv interconectarea la SEN”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Responsabilitatea pentru realitatea, exactitatea și corectitudinea datelor transmise care au stat la baza emiterii prezentului ordin revine Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Flavius Constantin Nedelcea,
secretar de statBucurești, 16 mai 2024.
Nr. 1.176.ANEXĂ**INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI****ai obiectivului de investiții „Construirea unei noi linii electrice aeriene (LEA) de 400 kV simplu circuit (s.c.) Gădălin—Suceava, inclusiv interconectarea la SEN”****Titular:** statul român, prin Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului**Beneficiar:** Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.**Amplasament:** unități administrativ-teritoriale ale județelor Cluj, Bistrița-Năsăud și Suceava**Indicatori tehnico-economici**

Valoarea totală a investiției:	fără TVA	cu TVA
	1.346.389,35 mii lei	1.602.203,33 mii lei
(în prețuri valabile la data de 18.12.2023, 1 euro = 4,9677 lei), din care:		
	fără TVA	cu TVA
— construcții-montaj:	682.381,44 mii lei	812.033,91 mii lei

Valoarea aferentă despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere: 4.584.195,13 lei

Eșalonarea investiției (INV/C + M)

	fără TVA	cu TVA
Anul 1	134.638,92 mii lei/68.238,15 mii lei	160.220,33 mii lei/81.203,40 mii lei
Anul 2	403.916,81 mii lei/204.714,43 mii lei	480.661,00 mii lei/243.610,17 mii lei
Anul 3	403.916,81 mii lei/204.714,43 mii lei	480.661,00 mii lei/243.610,17 mii lei
Anul 4	403.916,81 mii lei/204.714,43 mii lei	480.661,00 mii lei/243.610,17 mii lei

Capacități

Lungime linie electrică	260 km
din care:	— 260 km linie electrică aeriană (LEA) — 0 km linie electrică în cablu (LES)
— tensiune linie electrică	400 kV
— tip linie electrică	simplicu circuit (s.c.)
— număr stâlpi linie electrică aeriană	967 buc.
— durata de realizare a investiției	69 de luni
— durata de execuție a investiției	48 de luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2006, cu modificările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează în baza Contractului de finanțare nr. C948 din 11.10.2022 (Proiect MF 2022 — 1 RO 0-009), încheiat între Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., în calitate de beneficiar, și Ministerul Energiei, în calitate de autoritate națională de implementare și gestionare a fondurilor alocate României din Fondul de modernizare, din surse proprii ale Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, iar de la bugetul de stat se alocă, prin bugetul Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, sumele aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

